

VASÁRNAP 2024. ÁPRILIS 21.

TÁRGY—AZ ENGESZTELÉS DOKTRÍNÁJA

ARANY SZÖVEG: Lukács 15 : 31

„Az pedig monda néki: Fiam, te mindenkor én velem vagy, és mindenem a tiéd!”

VÁLTAKOZÓ OLVASÁS: **Rómaiakhoz 8 : 31, 35, 37-39**
Apostolok Cselekedetei 17 : 28

- 31. Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?
- 35. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?
- 37. De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, Az által, aki minket szeretett,
- 38. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők,
- 39. Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.
- 28. Mert ő benne élünk, mozgunk és létezünk.

Ezt a Biblialeckét a Plainfieldi Krisztusi Tudomány Egyháza, Független készítette. Szentírás Idézeteket és a Krisztusi Tudomány tankönyvéből, a Mary Baker Eddy által írt Tudomány és Egészség Kulccsal a Szentíráshoz című könyvből való Korrelatív Szakaszokat tartalmaz.

LECKE PRÉDIKÁCIÓ

A Biblia

1. I Mózes 1 : 26 (;-ig), 27, 28 (első ,-ig), 31 (első .-ig)

- 26 És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra;
- 27 Megteremtette Isten az embert a *maga* képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.
- 28 És megáldá Isten őket,
- 31 És látá Isten, hogy minden a mit teremtett vala, ímé igen jó.

2. Zsoltárok 8 : 3-6

- 3 Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél,
- 4 micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?
- 5 Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg.
- 6 Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél:

3. János 10 : 22-34 (: -ig), 37-39

- 22 Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala;
- 23 És Jézus a templomban, a Salamon tornáczában jár vala.
- 24 Körülvevék azért őt a zsidók, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk egyértelműen!
- 25 Felele nekik Jézus: Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonytságot rólam.
- 26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. Amint megmondtam néktek:

- 27 Az én juhaim hallják az én szavamat, és én ismerem őket, és követnek engem:
- 28 És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.
- 29 Az én Atyám, aki [azokat] adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki [azokat] az én Atyámnak kezéből.
- 30 Én és az Atya egy vagyunk.
- 31 Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt.
- 32 Felele nékik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem?
- 33 Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.
- 34 Felele nékik Jézus:
- 37 Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nékem;
- 38 Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok.
- 39 Ismét meg akarák azért őt fogni; de kiméne az ő kezökből.

4. János 14 : 9 (Monda néki Jézus) csak, 10, 12-14, 27

- 9 Monda néki Jézus:
- 10 Talán nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? Azokat a beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem önmagamtól mondom; az Atya pedig bennem lakozva viszi végbe az ő cselekedeteit.
- 12 Bizony, bizony, mondom néktek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; Mert én az Atyához megyek,

13 És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

14 ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.

27 Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.

5. János 15 : 1-11, 14

1 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.

2 Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

3 Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.

4 Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.

5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.

6 Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik.

7 Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

8 Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek, és akkor a tanítványaim lesztek.

9 Ahogyan engem szeretett az Atya, úgy szeretlek én is titeket: maradjatok meg az én szeretetemben.

10 Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

11 Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljessé legyen.

14 Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek.

6. János 17 : 1 (: -ig), 4-7, 15, 20, 21

1 Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égre, és monda:

4 Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem:

5 és most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett."

6 Megjelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál: tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották.

7 Most tudják, hogy mindaz, amit nekem adtál, tetőled van;

15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

20 De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd én bennem;

21 hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, én bennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.

Tudomány és Egészség

1. 522 : 10-11

A Tudomány megmagyarázza, hogy az Istenségtől elválasztott létezés lehetetlen.

2. 361 : 16-20

Ahogy egy vízcsepp egy az óceánnal, a napsugár egy a nappal, úgy Isten és ember, Atya és fiú egyek a létben. A Szentírásban azt olvassuk: „Mert ő benne élünk, mozgunk és létezünk.”

3. 587 : 5-8

ISTEN. A nagyszerű VAGYOK; a mindentudó, mindent látó, minden-cselekvő, végtelenül bölcs, végtelenül-szerető és örök; Alapelv; Elme; Lélek; Szellem; Élet; Igazság; Szeretet; minden szubsztancia; intelligencia.

4. 475 : 5-22

Kérdés: Mi az ember?

Válasz: Az ember nem anyag; nem agyból, vérből, csontokból és más anyagi elemekből áll. A Szentírás tudtunkra adja, hogy az ember Isten képére és hasonlatosságára van teremtve. Ez a hasonlatosság nem az anyag. A Szellem hasonlatossága nem térhet el ennyire a Szellemtől. Az ember lelki és tökéletes, és mert lelki és tökéletes, a Keresztény Tudományban ilyenként kell őt értelmezni. Az ember eszme, a Szeretet képe; nem fizikum. Ő Isten összetett ideája, aki minden helyes ideát magába foglal; mindannak generikus elnevezése, ami Isten képét és hasonlatosságát tükrözi vissza; a létezés tudatos azonossága, amint az a Tudományban megállapítható, ahol az ember Isten vagy Elme tükröződése, és így örök; az, amelynek nincs Istentől elkülönült elméje; az, amelynek nincsen egyetlen tulajdonsága sem, amely nem az Istenségtől származik; az, amely nem rendelkezik saját léttel, intelligenciával, sem saját teremtő erővel, hanem lelkileg tükrözi mindazt, ami Alkotójához tartozik.

5. 42 : 19-21

A hiedelem, hogy az embernek Istentől elkülönült létezése vagy elméje van, egy haldokló tévedés. Ezt a hibát Jézus az isteni Tudománnyal győzte le és bizonyította a nemlétét.

6. 18 : 3-12

A názáreti Jézus az ember Atyával való egységét tanította és demonstrálta, és ezért végtelen hódolattal tartozunk neki. Küldetése mind egyéni, mind kollektív volt. Élete munkáját helyesen végezte nem csak saját magának eleget téve, de a halandók iránti könyörületességből is - hogy megmutassa nekik, hogyan végezzék el saját munkájukat, de nem azért, hogy helyettük elvégezze, sem pedig, hogy egyetlen felelősség alól is felmentse őket. Jézus bátran cselekedett az érzek elfogadott bizonyítékai ellenére, az álszenteskedő hitelvekkel és gyakorlatokkal szemben, és minden ellenfelet megcáfolt gyógyító erejével.

7. 19 : 29-5

Jézus kiemelte a parancsolatot. „Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.”, melyet így fordíthatunk le: Ne hidd, hogy az Élet halandó, ne ismerj gonoszt, mivel egy Élet van, mégpedig Isten, jó. Ő megadta „ami a császáré a császárnak; és a mi az Istené, az Istennek”. Végül pedig Ő nem hódolt be semmilyen emberi teóriának vagy doktrínának bármely formájának, hanem úgy cselekedett és beszélt, ahogyan a Szellem (nem a szellemek) indította.

8. 136 : 2-6

Azt tanította követőinek, hogy az ő vallásának isteni Alapelve van, amely elüzi a tévedést és meggyógyítja mind a betegeket, mind a vétkeket. Nem állította, hogy lenne Istentől különálló értelme, cselekedete, sem élete.

9. 333 : 16 (A Názáreti)-31, 32 (Ezen)-9

A Názáreti Jézus eljövetele jelölte a Keresztény korszak első századát, de Krisztus évek kezdete és napok vége nélkül való. Minden nemzedéken keresztül a Keresztény korszak előtt és után a Krisztus mint a lelki eszme – Isten visszatükröződése – bizonyos fokú hatalommal és kegyelemmel eljött mindazokhoz, akik készek voltak Krisztus, az Igazság befogadására. Ábrahám, Jákób, Mózes és a próféták dicsőséges pillantásokat nyertek a Messiásról vagy Krisztusról, ami beavatta ezeket a látnokokat az isteni természetbe, a Szeretet lényegébe. Az isteni kép, eszme vagy Krisztus elválaszthatatlan volt és isteni Alapelvtől, Istentől, most is az, és örökké az lesz. Lelki azonosságának erre az egységére Jézus így utalt: „Mielőtt Ábrahám lett, Én vagyok;” „Én és az Atya egy vagyunk;” „Az én Atyám nagyobb nálamnál.” Az egyetlen Szellem minden azonosságot magába foglal.

Ezen kijelentések alatt Jézus nem azt értette, hogy az ember Jézus lett volna akkor vagy most örök, hanem, hogy az isteni eszme vagy Krisztus volt az, és most is az, és ezért megelőzte Ábrahámot; nem, hogy a testi Jézus volt egy az Atyával, hanem hogy a lelki eszme, Krisztus örökké az Atya, Isten kebelében van, ahonnan megvilágosítja a mennyet és a földet; nem, hogy az Atya nagyobb a Szellemnél, ami Isten, hanem hatalmasabb, végtelenül nagyobb, mint a testi Jézus, akinek földi pályafutása rövid volt.

10. 336 : 25 (Isten)-31

Isten, az ember isteni Alapelve, és az ember Isten hasonlatosságában elválaszthatatlan, harmonikus és örök. A létezés Tudománya megadja a tökéletesség szabályát, és napvilágra hozza a halhatatlanságot. Isten és ember nem ugyanaz, de az isteni Tudomány rendjében, Isten és ember együttléteznek és örökkévalók. Isten a szülő Elme, és az ember Isten lelki sarjadéka.

11. 337 : 7-11

Az igazi boldogsághoz az embernek harmóniában kell lennie Alapelvével, az isteni Szeretettel; a Fiúnak összhangban kell lennie az Atyával, megfeleléségből a Krisztussal. Az isteni Tudomány szerint az ember bizonyos mértékben éppoly tökéletes, mint az Elme mely formálja őt.

12. 470 : 21-24, 32-5

Ezt a Biblialeckét a Plainfieldi Krisztusi Tudomány Egyháza, Független készítette. Szentírás Idézeteket és a Krisztusi Tudomány tankönyvéből, a Mary Baker Eddy által írt Tudomány és Egészség Kulccsal a Szentíráshoz című könyvből való Korrelatív Szakaszokat tartalmaz.

Isten az ember teremője, és amint az ember isteni Alapelve tökéletes marad, úgy az isteni idea vagy tükröződés, az ember, is tökéletes marad. Az ember Isten lényének kifejez(őd)ése.

Isten és az ember, az isteni Alapelv és eszme kapcsolata a Tudományban megsemmisíthetetlen, és a Tudomány nem ismer eltérést a harmóniától, sem visszatérést ahhoz, hanem azt állítja, hogy az isteni rend, vagyis a lelki törvény, amelyben Isten és mindaz, amit ő teremt, tökéletes és örök, változatlan maradt a saját örök történetében.

13. 281 : 14-17

Az egyetlen Ego, az egyetlen Elme vagy Szellem, amelyet Istennek neveznek, végtelen egyéniség, amely minden formával és szépséggel felruház, és amely valóságot és istenséget tükröz az egyéni lelki emberben és a dolgokban.

14. 539 : 10-12

Isten soha nem származtat egy gonosz elemet, és az ember nem rendelkezik semmivel, ami nem Istentől származtatott.

15. 91 : 1-8

A Kinyilatkoztató az „új égről és új föld”-ről beszél nekünk. Elképzelted már valaha ezt az új eget és földet, melyet a végső bölcsesség irányítása alatt álló lények népesítenek be?

Szabaduljunk meg a hiedelemtől, hogy az ember el van választva Istentől, és csak az isteni Alapelvnek, Életnek és Szeretetnek engedelmeskedjünk. Itt van a nagyszerű kiindulópont minden lelki fejlődés számára.

A NAPI FELADATOK

- Mary Baker Eddy -

Mindennapi Ima

Ezen Egyház minden tagjának feladata minden egyes nap imádkozni: „Jöjjön el a Te országod”; hadd jöjjön létre bennem az isteni Igazság, Élet és Szeretet uralma és zárjon ki belőlem minden bűnt, és hadd gazdagítsa a Te Igéd az egész emberiség vonzalmait és kormányozza azokat!

Egyházi Kézikönyv, VIII. Cikk 4. pont

Indítékokra és Tettekre vonatkozó Szabály

Az Anyaegyház tagjainak indítékait és tetteit nem szabad, hogy akár ellenségeskedés, akár személyes ragaszkodás vezérelje. A Tudományban az isteni Szeretet egyedül kormányozza az embert, és a Krisztusi Tudós a Szeretet kedves vonásait tükrözi a bűn megdorgálásában, igaz testvériségben, könyörületességben és megbocsátásban. Ezen Egyház tagjainak naponta kell örködni és imádkoznia, hogy megszabadíttassanak minden gonosztól, jövendőléstől, bíraskodástól, ítélkezéstől, tanácsadástól, befolyásolástól vagy téves befolyásoltatástól.

Egyházi Kézikönyv, VIII. Cikk 1. pont

Készenlét a Feladatra

Ezen Egyház minden tagjának feladata megvédeni magát naponta az agresszív mentális szuggesztióval szemben, és nem hagyni, hogy elfelejtessék vagy elhanyagoltassák vele az Isten, a Vezetője és az emberiség felé való kötelezettségét. Tettei alapján kerül majd megítélésre – igazolásra vagy elítélésre.

Egyházi Kézikönyv, VIII. Cikk 6. pont

Ügyelj Rá!

“Krisztusi Tudósok, legyetek önmagatok törvénye, hogy a mentális mulasztás nem árthat nektek sem amikor alszotok, sem ébrenlétetekben.”

(T&E, 442. o.)